

„GLASBENA MATICA“ v LJUBLJANI.

46. društveno leto. — 26. leto rednih društvenih koncertov.

V soboto, 29. junija 1918 zvečer točno ob osmi uri
v veliki dvorani hotela „UNION“

KONCERT

na čast SLOVENSKIM GOSTOM.

Sodelujejo:

gospa **Pavla Lovše**, slovenska koncertna pevka
iz Novega mesta;

gdčna **Dana Kobler**, slovenska klavirska
virtuozinja iz Ljubljane;

pevski zbor **GLASBENE MATICE**

pod vodstvom koncertnega vodje g. **MATEJA HUBADA**.

SPODED:

1. a) Dr. Anton Schwab: **Večer na morju**. (O. Župančič.)

b) Emil Adamič: **Vasovalec**. (Oton Župančič.)

Moška zbor. Poje moški zbor Glasbene Matice.

2. Josip Pavčič: a) **Ciciban-Cicifuj**.

b) **Uspavanka II**.

c) **Vrabci in strašilo**.

} Iz O. Župančičevega
„Cicibana“.

Pesmi poje gospa **Pavla Lovše**.

Na klavirju spremlja gdč. **Dana Kobler**.

3. Josip Pavčič: **Žabe**. Iz O. Župančičevega „Cicibana“. Za triglasni ženski
zbor in solo kontra-alta s spremljevanjem klavirja in harmonija.

Poje ženski zbor. Kontra-alt solo poje gdč. **Angela Maličeva**.

Klavir igra gdč. **Dana Kobler**, harmonij gdč. **Nilka Potočnik**.

4. a) **Vasilij Mirk: Na trgu**. (Dragotin Kette.)

b) Emil Adamič: **Kmečka pesem**. (Aleksandrov.)

Moška zbor. Poje moški zbor Glasbene Matice.

5. a) Ivan pl. Zajc: **Hajd u kolo**.

b) Alabijev: **Slavček**. Ruska narodna pesem.

c) **Slovenske narodne pesmi**.

} Poje gospa
Pavla Lovše.

6. **Hrvaške narodne pesmi**. Harmoniziral Anton Anděl.

a) O, jesenske duge noči.

b) Igra „Kolo“.

c) Dragi je daleko.

7. **Slovenske narodne pesmi**. Harmoniziral Matej Hubad.

a) Škrjanček.

b) Miška.

c) Gorčez jezero. (Koroška.)

d) Na Gorenjskem je fletno. Harmoniziral Stanko Pirnat.

8. **Stanko Premrl: Zdravica**. Besede dr. Franceta Prešerna.

Cene prostorom z veseličnim davkom vred: Sedeži po 6 K 50 h,
5 K 50 h, 4 K 50 h, 3 K 50 h in 2 K 50 h; stojšča po 1 K 60 h; za dijake in dijakinje
po 80 h, se dobivajo v petek, 28. junija v trafiki v Prešernovi ulici 54; na dan koncerta
dop. v Narodnem Domu, na večer koncerta pri blagajni v Unionu. Besedilo pesmim po 30 h.

1. Na trgu.

Noč trudna molči, —
nezamudna beži
čez mestni trg
luna sanjava.
Vse v mraku mirno,
na vodnjaku samo
tih veterc z vodoj
polgrava.

Noč trudna molči, —
nezamudna beži
čez mestni trg
luna sanjava,
in ruši pokoj
moji duši nocoj;
brezskrbno
pa ljubica spava.

Drag. Kette.

2. Vasovalec.

O. Župančič. — Emil Adamič.

Dobro jutro.
zlato jutro,
dober dan,
ti beli dan!
Z bogom, ti
devojka moja,
daleč pot je
prek poljan.

Očka, mati
poprašuje:
„Kje si pa
tak' dolgo bil?“
„Kje?! Tak dolgo
sem popival,
da sem še
klobuk zapil!“

Očka, mati
le verujte,
dobro sem
vas nalagal.
Saj le z mosta
od radosti
v vodo sem
klobuk zagnal!“

3. Ciciban — Cicifuj.

Ciciban teče v zeleni dan;
ptičica znanka v goščavi
vsak dan lepó ga pozdravi:
„Ciciban, Ciciban, Ciciban,
Ciciban, dober dan!“

Ciciban, kaj pa je danes, čuj!
Kaj ti to ptička prepeva?
Po vsej dobri odmeva:
„Cicifuj, Cicifuj, Cicifuj,
Cicifuj, fej in fuj!“

Ciciban misli: „Zakaj Cicifuj?“
takrat si rōke zagleda,
pa se domisli: „Seveda,
danes se nisem umil še, fej, fuj,
danes sem res Cicifuj!“

Bister potoček se vije čez plan,
preko kremenov se lije;
Ciciban v njem se umije,
ptička zapoje spet: „Ciciban,
Ciciban, dober dan!“

Oton Župančič.

4. Uspavanka.

Kaj se sveti rimska cesta?
Bratca dva po nji mi gresta;
ne kar taka bratca dva,
božja sta krilatca dva;
za roké se vodita,
tiho, varno hodita,
da ne škriplje pesek zlati:
naše dete mora spati.

Oton Župančič.

5. Vrabcí in strašilo.

Čiv — čiv, čiv — čiv,
še dolgo bom živ,
živ — žav, živ — žav,
še dolgo bom zdrav:
na sredi polja
tri vreče prosá!
Čiv — čiv, živ — žav
vse prav? Vse prav!

Čiv — čiv, čiv — čiv,
saj nisem jaz kriv,
živ — žav, živ — žav,
če mož je brljav,
če metlo ima,
pa mésti ne zna.
Čiv — čiv, živ — žav,
vse prav? Vse prav!

Oton Župančič.

6. Žabe.

Rega, rega, rega, rega,
vedno hujša je zadrega,
solnce že do dna nam sega,
jajmene, kaj bo iz tega!

Kum, kum,
le pogum:
slišal sem od juga šum!

Kvak, kvak,
glej oblak,
glej oblakov sivih vlak,
védro vode nosi vsak,
kmalu bo vse polno mlak!

Rega, rega, rega, rega,
Bog nas reši vsega zlega!

Oton Župančič.

7. Večer na morju.

O. Župančič.

Po visokem nébu
plava zlat oblak,
po širokem morju
plava čoln lehak.

Kakor da se vnel je
temni ocean:
v žarnem ognju bliska
se zapadna stran.

Plavaj, plavaj čolnič!
Solnce jasni grad
plameni tam v dalji,
jaz bi spal v njem rad!

8. Kmečka pesem.

Prelepa vaša hiša, oj,
prelep je res vaš dvor,
in lepa miza bela mi,
nad njo sv. Izidor.

Alenčica, Alenčica,
naj svetí Izidor
varuje lepo hišo ti,
varuje lepi dvor!

Iz hrama ajda naj diši,
naj očka ti živi,
štej doto, ne preštej je ti
tri dni in tri noči!

Aleksandrov.

9. Hrvaške narodne pesmi.

a.) O, jesenske duge noči!

O, jesenske
duge noči, oj,
reko dragi,
da će doći,
lane moje, oj!

Il će doći,
il ne doći,
čekat ću ga
do polnoći,
lane moje, oj!

Gdje si, dragi,
kud se sečeš, oj,
zar večeras
k meni nećeš?
lane moje, oj!

Ne znaš sunce
iz visine,
da za tobom
srce gine,
lane moje, oj!

b) Igra „kolo“.

Igra kolo, igra kolo
na dvadeset i dva!
U tom kolu, u tom kolu
lijepa Maca igra.

Ljubi, ljubi,
ne dan gubi,
sada možeš,
koga hoćeš,
ili mene,
il' do mene,
il' ak hoćeš,
baš i mene!

Kakva maca, kakva Maca
medna usta ima!
da me hoće, da me hoće
poljubiti š njima.
Volio bih, volio bih,
neg dvadeset i dva.

Ljubi, ljubi i. t. d.

Kakve Ive, kakve Ive,
crne oči ima!
Da me hoće, da me hoće,
pogledati š njima.

Ljubi, ljubi i. t. d.

c) Dragi je daleko.

Sva se gora
listom sasta,
a ja nemam
s kim,
jer moj dragi
na daleko,
u tuctoj
zemlji.

U bašči mi
ruža cvate,
ja ju
ne berem,
jer moj dragi
na daleko,
u tuctoj
zemlji.

10. Slovenske narodne pesmi.

a) Škrjanček poje, žvrgoli.

Škrjanček poje,
žvrgoli,
se bel'ga dneva
veseli;
Škrjanček poje
beli dan,
pozdravlja hrib
in plan.

Škrjanček poje
žvrgoli,
se bel'ga dneva
veseli;
pozdravlja z
drobno pesmico
tud' mojo
ljubico!

Kjerkol'se midva
srečava,
prav mило se
pogledava;
vse solzne naj'ne
so oči,
vse to ljubezen
st'ri.

Kjerkol'sem hodil
kjer sem bil,
pa take nisem
še dobil;
da b' b'la t'ko
bel'ga ličica,
pa srca
vsmiljen'ga!

b) Prišla je miška.

Prišla je miška
z mišnice,
vzela pšenico
z pšeničnice.

Miš pšenico
pod goro,
pod to goro
zeleno.

Prišla je mačka
z mačnice,
vzela je miško
z mišnice.

Mačka miško,
miš pšenico
pod goro,
pod to goro
zeleno.

Prišel je zajec
iz zajčnice,
vzel je mačko
iz mačnice.

Zajec mačko,
mačka miško,
miš pšenico
i. t. d.

Prišla je lisica
z lisičnice,
vzela je zajca
iz zajčnice.

L'sica zajca,
zajec mačko,
mačka miško
miš pšenico
i. t. d.

Prišel je jelen
z jelenčnice.
vzel je lisico
iz lisičnice.

Jelen lisico,
i. t. d.

Prišel je volk
iz volčnice,
vzel je jelena
iz jelenčnice.

Volk jelena,
i. t. d.

Prišel je medved
iz medvednice

vzel je volka
iz volčnice.

Medved volka,
i. t. d.

Prišel je lovč
iz bajtice,
ustrelil je medveda
iz medvednice.

Lovč medveda,
i. t. d.

Prišla je smrt
z mrtvašnice,
vzela je lovca
iz bajtice.

Smrt je lovca,
lovč medveda,
medved volka,
volk jelena,
jelen l'sico,
l'sica zajca,
zajec mačko,
mačka miško,
miš pšenico
pod goro,
pod to goro
zeleno.

c) Gor čez izaro.

Gor čez izaro,
gor čez gmajnico,
kier je dragi dom
z mojo zibalko,
kier so me zibali
mamica mojā
in prepievali :
haji, hajo!

K' s'm še miš'n biu,
sem biu dro vesiu,
s'm več barti
ktiero pes'm pev.
Zdej vse minulo je,
nič več pev ne bom,
zdej ni več
moj ljubi, dragi dom.

č) Na Gorenjščem je fletno.

Na Gorenjščem je fletno
so vsoče gore,
pa so bistri studenci
in bele ceste.
Holadrijori!

Pa sem fantič urlavbar,
'mam krašče lase,
pa se vendar tepejo
dekleta za me!

Pa ne bom se možila
na vsoče gore,
pa ne bom jaz nosila
na glavci vode!

44. Zdravica.

Dr. France Prešeren.

Prijatli, obrodile
so trte vince nam sladkó,
ki nam oživlja žile,
srce razjasni in okó;
ki vtopi
vse skrbi,
v potrtih prsih
up budi.

Komu najprej veselo
zdravico, bratje! čmo zapet?
Bog našo nam deželo,
Bog živi ves slovenski svet!
Brate vse,
kar nas je
sinov sloveče
matere!

Bog živi vas Slovenke,
prelepe žlahtne rožice!
Ni take je mladenke,
ko naše je krvi dekle.
Naj sinov
zarod nov
iz vas bo strah
sovražnikov.

Žive naj vsi narodi,
ki hrepene dočakat dan,
da koder solnce hodi,
prepír bo iz sveta pregnan,
ko rojak
prost bo vsak,
ne vrag, le sosed
bo meják.

